

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

از: Knut Mellenthin

برگردان از: م.ن.

۰۷ جنوری ۲۰۱۶

"روند صلح" بدون افغان ها

کابل رسماً جهت مذاکرات به پیش شرط های غیر واقعی چسبیده است.

کابل ۳۱ دسمبر ۲۰۱۵: "اشرف غنی" رئیس جمهور افغانستان یک بار دیگر "مذاکرات صلح" را اعلام کرد. - فقط با طالبان نه.

سرگیجگی ادامه دارد: بعد از تظاهر ناتو به بیرون کشیدن نظامیان از افغانستان، قرار است در ماه جنوری مذاکرات صلح کاذب شروع شود. شرکت کنندگان احتمالی این تیاتر مزخرف، چهار هفته قبل در حاشیه کنفرانس آسیائی با هم به توافق رسیدند، که مذاکرات صلح باید در اسلام آباد برگزار شود.

پایتخت پاکستان به زودی صحنه اولین اجلاس رسمی برای چهار بازیکن خواهد بود. اینها می خواهند، "روند صلح" را که در واقعیت وجود ندارد و هرگز وجود نداشت، به حرکت بیاورند. تمثیل کنندگان این تیاتر مزخرف افغانستان، پاکستان، امریکا و چین اند.

در جلسه نخست قرار است، که یک سری جلسات دیگر نیز در همین قالب تعیین شود. برای نماینده طالبان تا حال جایگاهی در این "چانه زنی" پیش بینی نشده است.

هدف اعلام شده دوراول مذاکرات چهارگانه فقط مشخص ساختن یک نقشه راه روشن و جامع برای "روند صلح جدی" است.

بزرگترین موفقیت از دیدگاه حکومت های امریکا و اتحادیه اروپا اینست، که لاقلاً ممکن شد تا افغانستان و پاکستان پشت یک میز بنشینند. کابل تا حال مخالف حضور پاکستان در مذاکرات با شورشیان بود.

همه سیاستمداران افغانستان، پاکستان را متهم به کمک و همکاری با طالبان می کنند. این سوءظن از نگاه تاریخی قابل توجیه ست، اما در حال حاضر می تواند نادرست باشد، زیرا افکار عمومی را از شکست کامل رهبران افغانستان به سوی منحرف می سازد و مانع بحث در رابطه به اشتباهات آنها می شود.

در طول سفر رئیس جمهور "اشرف غنی" به تاریخ ۹ دسمبر به پاکستان "بخ شکست" - به معنای سردی رابطه خاتمه یافت. - "رحمت الله نبیل" - آن زمان رئیس امنیت ملی به شکل اعتراض از مقامش استعفاء داد.

هفته گذشته "راحل شریف" لوی درستیز اردوی پاکستان جهت مذاکرات در کابل اقامت داشت. در صحبت هایش با رئیس جمهور "غنی" به این توافق رسیدند، که آن عده از اعضای طالبان که "آماده به آشتی" اند، در "روند صلح" سهیم خواهند بود. با بقیه آنها "با یک روش مشترک" رفتار خواهد شد. یک عضو هیأت پاکستانی که نمی خواست نامش نوشته شود، به رسانه ها گفت، که این "یک پیام روشن به همه جناح های طالبان است، یا برای صلح تصمیم گیرند، یا مسؤول عواقب آن خواهند بود". هنوز در رابطه به اقدامات مقابل آنها، تصمیم گرفته نشده است. یک سخنگوی حکومت کابل گفت، که در طول صحبت ها با جنرال "شریف" بالای نوع اقدامات علیه گروه های مسلحی که "حاضر به مذاکره نیستند"، بحث شد. برنامه ای برای همکاری های نظامی بین دو کشور به نظر می رسد. چیزی که تا حال قابل تصور نبود.

تا حال نشانه ای وجود ندارد، که رهبران کابل از فورمول کلاسیک خود بگذرند. طبق این فورمول: با کسانی می توان در رابطه به صلح صحبت کرد، که خشونت را نفی کنند، سلاح های شان را به زمین بگذارند و قانون اساسی افغانستان - توسط کارشناسان غربی تدوین شده - را به رسمیت بشناسند.

این شرایط حکومت کابل به مثابه تسلیم یا کاپیتولاسیون است. این پیش شرط ها را طالبان زمانی رد کردند، که ۱۵۰ هزار ارتش امریکائی و شرکاء در کشور مستقر بودند. حالا لشکریان قدرت های مداخله گر به کمتر از یک دهم تقلیل یافته است.

در حالی که نظامیان دولت قادر نیستند، جنگ را علیه طالبان ادامه دهند، پس پیش شرط های فورمول کلاسیک کماکان، امروزه به درد بخور نیست. اگر مذاکره مفهوم و معنایی داشته باشد، حکومت کابل و حمایتگران بین المللی اش باید تمایل به جلو رفتن به طرف مقابل را داشته باشند. اما این [جلو رفتن] تا اکنون حتی در بحث ها دیده نمی شود. این هم احتمال دارد که در صحبت های مخفی خیلی جلو تر باشند.

لینک منبع مقاله:

<http://www.jungewelt.de/2016/01-02/013.php>